

2021.08.22. Újkenyér-Hálaadó IT

Köszöntés: „Adjatok hálát az ÚRnak, mert jó, mert örökké tart szeretete!
²Adjatok hálát az istenek Istenének, mert örökké tart szeretete! ³Adjatok hálát az urak Urának, mert örökké tart szeretete!” (Zsolt136,1-3). Ámen

Ének:

138:1.2 „Dicsér téged teljes szívem...”

227:1 „A mi szívünk csak tehozzád...”

279 „Vígak e föld lakosai...”

Előfohász: „Hozzád menekülök Uram, ne szégyenüljek meg soha! Ments meg engem irgalmasan, Fordítsd felém füledet, siess, ments meg engem! Légy erős kősziklám, erős váram, segíts rajtam!” (31,2.3.) Ámen

Lekció: 3Mózes 23,9-14 Lelkünk épülésére és hitünk erősödésére olvasom felétek Istenünk szent Igéjét, amely megírva található...

„⁹Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ¹⁰Szólj Izráel fiaihoz, és ezt mondd nekik: Ha bementek arra a földre, amelyet én adok nektek, és aratjátok annak termését, vigyétek el aratásotok első kévéjét a paphoz. ¹¹Az mutassa fel a kévét az ÚR előtt azért, hogy ő kedvesen fogadja tőletek. A szombat után következő napon mutassa fel azt a pap. ¹²A kéve felmutatásának a napján készítsetek egy hibátlan, esztendőös bárányt égőáldozatul az ÚRnak. ¹³Amellé ételáldozatul kéttized véka finomlisztet olajjal. Kedves illatú tűzáldozat ez az ÚRnak. Italáldozatul pedig egynegyed hín bort adjatok. ¹⁴Kenyeret, pörkölt vagy zsenge gabonaszemeket ne egyetek egészen addig a napig, amíg el nem viszitek Isteneteknek az őt megillető áldozatot. Örök rendelkezés ez nektek nemzedékről nemzedékre minden lakóhelyeteken.”

Az Úr áldása legyen az Ő Igéjének az olvasásán, hallgatásán, szívükbe való befogadásán és annak megcselekvésén.

Előima: Mindenható Atyánk az Úr Jézus Krisztusban!

Hálaadásunkkal jövünk ma Eléd, s megköszönjük Neked azt, hogy a nyári hónapok alatt, Te adtad nemcsak terméseink növekedését és beérését, hanem Szentlelkeddel jelen voltál gyülekezetünk életében, s minden generációt magadhoz vontál, hogy megmutasd magadból azt, ami sokszor az ember számára felfoghatatlan.

Köszönjük Neked Urunk, hogy Te nemcsak Mózesen keresztül szóltál Izráel népéhez, hanem ma is kijelented magad nekünk, amikor a Biblia holt betűi megelevenednek, s keresik azokat az életeket, ahol a hála szava halkul, ahol csak nyavalyáinkat, panaszainkat és aggodalmainkat tudjuk egymás után sorakoztatni, miközben elfelejtjük megköszönni, hogy Te munkálkods az életünkben, akkor amikor egy új napot engedsz meg... akkor, amikor a megterített asztalokhoz ülhetünk le, amikor saját lábunkon eljöhettek még a Te hajlékomba, s úgy lehetünk itt mint, akik lélekben valóban erősödnek és könyörögnek a megtartásért, a megbocsátásért és a szeretet apró örömeiért a hétköznapiakban.

Tudjuk Istenünk, hogy a mi áldozataink nem sokat érnek ahhoz képest, amit az Úr Jézus Krisztus elvégzett értünk. Segíts hát, hogy az Ő tettéből hitbelileg táplálkozni tudjunk, akkor amikor szent asztalod előtt megállva várjuk kegyelmed és szereteted.

Így hozzuk hát eléd aggodalmaink és sokszori kicsinyhitűségünk mellett hálánk áldozatát, s kérünk, adj olyan szívet és ajkat, ami dicsérni tud Téged úgy a rosszért, mint a jóért.

Légy itt velünk Szentlelked erejével, s dolgozz rajtunk, dolgozz bennünk, hogy ne mi éljünk, hanem éljen bennünk az a Krisztus, aki ma szeretetét hirdeti felénk és elhív magának bennünket, hogy ezentúl csak neki éljünk. Jézus Krisztusért kérünk, hallgasd meg imánkat. Ámen

Igehirdetés előtti ének: 227:8 „Zörgetőknek megnyitattik...”

Textus: 3 Mózes 23, 14 Az a szent Ige, amelynek alapján szólni kívánok hozzátok a Szentlélek segítségül hívásával megírva található...

„¹⁴Kenyeret, pörkölt vagy zsenge gabonaszemeket ne egyetek egészen addig a napig, amíg el nem vizitek Isteneteknek az őt megillető áldozatot. Örök rendelkezés ez nektek nemzedékről nemzedékre minden lakóhelyeteken.”

Hálaadással jövő keresztyén gyülekezet,
szeretett testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Amikor egyetemen az olvasás és az írás után héberül elkezdtünk ragozni is, érdekes volt látni a személyes névmások esetében, hogy nem úgy használja, mint a magyar, a szlovák vagy a többi nyelv: én, te ő, mi, ti ők alakokat, hanem megfordítva Ő, Te és én, ők, ti, mi. Nagy keveredések voltak ebből, mert az alap

és középiskolába szinte hozzá voltunk szokva, hogy egyes szám első személy az én, azután jön a te és csak azután ő.

Erre egy olyan magyarázatot kaptunk, hogy a héberben első helyen mindig Ő van, azaz a mindenható Isten, csak őt követi a te, a felebarát, aki melletted él és csak ezután jövök én. Amikor már cselekedtem Isten és a felebarát irányába, akkor jöhetek én is. Erről beszél a mai igénk is. "Kenyeret, pörkölt vagy zsenge gabonaszemeket ne egyetek egészen addig a napig, amíg el nem vizitek Isteneteknek az őt megillető áldozatot." Hiszen semmink sincs, amit ne kaptunk volna, s addig míg ezt nem tudatosítjuk, addig Ő soha nem fog az első helyre kerülni. Istent megillető áldozatról beszél az Ige. Az ószövetség népe az áldozatok alakalmával mindig a legszebbet vitte, a tökéletes állatot, a legszebb termést. S a bemutatásával már Kain és Ábel történetében is találkozunk, hiszen ők voltak azok, akik az első istentiszteletet tartották. S nem az áldozati füstnek az irányán volt a hangsúly, hanem azon, hogy ki milyen szívvvel vitte az áldozatot.

Mert adhatunk megszokásból, kényszerből, illendőségből, emlékezésből, de mi ennek az értelme, ha nincs mögötte a hálánk és a köszönetünk. Ha nincs mögötte a szívünk és életünk. Minden elvégzett munkáért a köszönet, hogy még van testi erőnk, hogy reggelente felkelünk és elvégezzük a dolgunkat, s úgy feküdhünk le, hogy hálából adunk, miközben a mellettem élőt is gazdagítom úgy, hogy nekem sem marad kevesebb.

Szeretett Testvéreim! Istentől jön minden jó adomány és tökéletes ajándék és a legkevesebb, amit mi erre válaszolhatunk az az, hogy hálásak vagyunk és megköszönjük Neki. A legkisebb gyerekeket is megtanítjuk arra, hogy ha valamit kapnak, azt meg kell köszönni. Tanuljunk meg mi is minden nap úgy imádkozni, hogy végiggondoljuk mindazt, amit Istentől kaptunk és a nap végén köszönjük meg neki. Ha valaki elkezdi ezt a hálaadást, azt fogja egy idő után tapasztalni, hogy más szemmel látja az életét. Eltűnik az elégedetlensége, kevesebb bosszúsága lesz, jobban fog tudni örülni mindennek, és boldog lesz. Nem azt nézi majd, hogy mit tesz a mellette élő ember, hanem annak örül, ha ő adhat az idejéből, a terméséből és bejöveteléből.

„Örök rendtartás ez nemzetségről nemzetségre minden lakóhelyen.” Erre a parancsra épül fel a mai, Isten- és Krisztuskövető ember új kenyérről, új zsengeről szóló ünnepe. Van olyan ember, akinek az a sorrend, hogy előbb hálát adok és csak aztán eszem az új kenyérből. Pl. akkor is, amikor étkezéseink előtt

nem nekiesünk annak, amit elkészítettünk, vagy elénk tesznek, hanem az asztali áldással kezdem: Jövel Jézus légy vendégünk áld meg, amit adtál nekünk. Mert nem természetes dolog, hogy van mit ennünk.

A hálaadás tehát elsődleges dolog. Nem lehet elhalasztani, vagy elfeledkezni róla. S Istenünket megilleti a hálaadás és a dicséret, hiszen csak ha végig nézünk ezen a hetünkön és meg merünk nevezni egy hálára indító eseményt már úgy lehetünk itt, mint akik tapasztalták az Ő áldásait.

Mielőtt az alapigénkben megfogalmazott parancs elhangzana, Isten arról is beszél Mózesnek, hogy a nyugalom napjáról se feledkezzünk el és hogy mik az Ő ünnepei. Mert Isten egykori utasítása a ma emberének, közelebbről nekünk is szól. Ez a csodálatos ritmus Isten jól megtervezett gondviseléséből ered. Hat napon át ott a kezemben a munkám eszköze és végzem vele minden dolgomat, ám a hetedik napon kiürítem kezeimet és azzal megyek Isten elé, hogy Ő töltsen meg kegyelmének áldásaival.

Az emberek gyakran alkalmakat, ürügyeket keresnek arra, hogy ünnepelhessenek. Az új kenyér ünnepe adott. Nem kell hozzá alkalmat keresni. Mi is behoztuk a templomba a mi kenyerünk, ugyanúgy, mint Izráel népe tette egykor, Isten parancsára. Itt van az Úr asztalán a legnagyobb és legnemesebb - értünk hozott - áldozat sákramentum megjelenítőjeként. Azt sem tartjuk véletlennek, hogy az, aki ezt értünk tette, Jézus Krisztus Betlehemben (Bét Lechem = kenyér háza) született.

A kenyeret nem lehet csak úgy kimarni Isten kezéből és rohanni tovább, mert ezer dolgom van. Állj meg ma, hagyj időt arra, hogy Isten elvégezze benned az Ő munkáját. Ne törődj egy kis időre azzal, hogy ki vár és mi vár, milyen teendőid vannak, mi mindent kell még elvégezned, hanem engedd, hogy Krisztus által Isten ma szeressen és megmutassa neked, hogy a gabonaszemekből kenyér lehet. Hogy a te életed is, amit lehet, hogy most a szél jobbra balra dobál le lesz aratva, meg lesz örölte, kovással lesz keverve, erősen meg lesz gyúrva és az Úr megadja a növekedést és magas hőmérséklet alatt olyan tápláléka lehetsz másoknak, aki felmutatja az élő kenyeret az életével, aki megmutatja, hogy hol van az a táplálék, amiből ha eszünk, akkor soha többé meg nem éhezünk.

Imádkozzunk ma azért, hogy soha ne más kenyerét kívánjuk, hanem olyanok legyünk a mellettünk élő számára, mint egy falat kenyér, vagy mint akit kenyérre lehet kenni, hogy akkor amikor magunkhoz vesszük az úrvacsorai

kenyeret, akkor az lélekben tápláljon bennünket az örök életre. S azzal a reménységgel tudjunk élni, hogy lesznek még napok, amikor hálánkat visszük Isten elé.

A mi életünkben ki van az első helyen?, még mindig önmagunk erejéből várjuk a boldogulást, az előbbre jutást és a megtartatást, vagy az Ő irányába hozzuk a termésünket, s áldásként éljük meg mindazt, amit eddig véghezvittünk?

Áldozzunk Istennek, mert Ő előbb áldozott értünk. Mi most csak abból adunk vissza egy kevéskét, amit már előzőleg bőséggel megkaptunk. Köszönjük meg neki, hogy Krisztusban igent mondott ránk koldusból királyokká tett minket, s hív a kegyelem asztalához, hogy megelégtessen. Ámen

Utóima: Urunk hálát adunk Neked, hogy amikor koldusokként jövünk eléd és hozzuk szükségleteinket, üres kezünket, akkor Te meghallgatod imáinkat, s keresed életünk azon részeit, ahol munkálkodhatsz, ahová életet csepegtetsz a hallható és a látható Ige által.

Köszönjük Neked Istenünk, hogy Te Krisztusban képes vagy ma is enyhíteni szeretetéttségünket. S kérünk Te táplálj bennünket, hiszen Te látsz minden irányt, magasságot és mélységet a hétköznapijainkban, állíts most úgy a Te szent asztalod elé, hogy adod azt a cserét, amiben mi lerakjuk bűneinket és terheinket, s magunkra vesszük a hit és a szeretet páncélját, ami mindenben átsegít Krisztusban, ami ránk vár.

Eléd hozzuk hálaadásunkat mindazért, amit eddig elvégeztél bennünk és általunk, s kezedbe helyezzük életünket, hogy cselekedj velünk, használj bennünket a Te dicsőségedre. Taníts minket kimondani és megélni, hogy Te vagy az első helyen, hogy átértékelődjön mindaz, ami bennünket ér.

Imádkozunk önmagunkért, szeretteinkért, akikkel egy fedél alatt élünk. Imádkozunk mindazokért, akik több kilométer távolságra vannak tőlünk, de mindenkor gondolatainkban jelen vannak, hogy Te őrizd őket és vezesd önmagadhoz.

Imádkozunk a kórházban lévő testvéreinkért, a súlyos kórokkal küzdőkért, akik a Te oldaladon harcolnak meg minden napot. Könyörgünk, az idősek otthonák lakóiért, s elég hozzuk a még egy hétig szünidőző gyerekeket is, hogy Te őrizd meg a legkisebbeket a kezdésre és a veled folytatásra.

Imádkozunk azért a 2 ifjú párért, akik az elmúlt napokban kötöttek házasságot a Te szent színed előtt. Áld meg életüket, vezesd minden lépésünket.

Kérünk Urunk légy velünk az úrvacsora vétel alatt és Szentlelked erejével juttass el bennünket az igaz bűnbánatra és bűnvallásra. Jézusért Ámen

Úri ima: Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok...

Adakozás: Felhívom...

Áldás: Az Atyának kegyelme, a Fiúnak szeretete és a Szentléleknek hitet erősítő ereje legyen és maradjon mindnyájunkkal. Ámen

Ének: 429:1.4. „Az Úr énnékem hűséges vezérem...”